

Na úvod

S blížícím se vysvědčením k vám přichází nový Zpravodaj. Bohužel je to vždy načasované tak, že v době, kdy je ve škole nejvíce práce, začneme sbírat příspěvky. Tentokrát nám učitelům svými články hodně pomohli žáci, myslíme, že se jejich čtením potěšíte tak jako my. Na závěr jsme zařadili úryvek z knihy Vladislava Klusky, žáka 9.A. Věříme, že o něm ještě jednou všichni uslyšíme.

Návštěva z holandské školy

Tento školní rok jsme poprvé mohli přivítat hosta z naší partnerské školy v Utrechtu. Do této doby byly naše kontakty pouze písemné nebo se setkání uskutečnilo v Holandsku. Takže 13.listopadu nás navštívila Linda vd Sigrenhorst – vedoucí utrechtské daltonské školy Puntenburg. S velkým zájmem si prohlédla obě pracoviště školy, seznámila se s daltonskou výukou, projekty, akcemi školy a navštívila také žáky při výuce. S dětmi, které se již učí anglický jazyk, si vyměnila i několik vět. Lindě se v naší škole velice líbilo a při setkání s učiteli 1. a 2. stupně, jež se uskutečnilo po obědě ve školní jídelně, byly naplánovány další společné aktivity a směr naší spolupráce.

I. Melichárková

Výcvik daltonských učitelů a příznivců inovativního vzdělávání

Ano, právě tak se nazývala 12. mezinárodní daltonská konference. Probíhala ve dnech 11. – 12.11. 2008 na ZŠ Husova v Brně, kde se sešlo bezmála 150 pedagogů z České republiky a Slovenska, aby si vyměnili svoje daltonské zkušenosti. V dopoledním bloku jsme se seznámili s pravidly pro certifikaci daltonských škol a vyslechli přednášku holandských lektorů Hanse Wenkeho a Roela Roehnera. V závěru dopoledního programu zazněly prezentace dvou nově certifikovaných českých daltonských škol z Nového Města na Moravě a Rájce-Jestřebí. Během odpoledního bloku absolvoval každý z účastníků dva odborné semináře. Můj první seminář se týkal zamyšlení nad mediální výchovou v podání Lukáše Bajera ze ZŠ Husova. Podělil se s námi o své zkušenosti s mediální výchovou jako nepovinným předmětem. Druhý seminář měl název „Dalton na 2. stupni“. Zde tři školy, ZŠ Masarova, Jana Babáka a Husova, představily své modely a nabídly účastníkům praktické rady pro implementaci daltonských prvků na druhém stupni základních škol. Program výcviku zakončily ve středu hospitace na vybraných brněnských daltonských školách. Mým cílem byla ZŠ Husova, kde jsem navštívila daltonskou hodinu matematiky, která se týkala výrazů, daltonský blok pátých ročníků se spojenými předměty (český jazyk, přírodopis a angličtina) a jednu hodinu v učebně angličtiny. Dvoudenní setkání se rozhodně vydařilo. Odesla jsem si spoustu užitečných rad, nápadů a námětů pro svou pedagogickou práci.

M. Kadlčíková

edagogický sbor naší školy se pravidelně účastní daltonských konferencí. Někteří učitelé navštěvují semináře, jiní vystupují aktivně jako lektori a semináře vedou. Na letošní konferenci, která byla 11.11. 2008, například přednášeli na téma „Dalton od A po Z“. Jednalo se o průřez veškerých informací pro začátečníky, kteří nevědí, jak na to. Např. se hovořilo o daltonských pracích, blocích, evidenci, hodnocení apod. Lektorů prakticky předvedly některé práce, fotodokumentaci a způsoby hodnocení. O seminář byl velký zájem a zdá se, že byl i ke spokojenosti učitelů.

J.Lukášová a J. Pašková

Daltonský projekt 1.A a 2.A

Jsme sice malé děti, které si umí hrát, ale dovedeme i pořádně spolupracovat. První školní den prvňáčky přivítala ve vestibulu školy třída 2.A. Tím naše setkání neskončila, ale spolupráce začala. Nechtěli jsme se vídat jen na chodbě, proto jsme začali společně pracovat i v době výuky. Paní učitelky připravují dopolední projekty se smíšenými skupinkami, např. projekt „Princové jsou na draka“ nebo předvánoční „Cesta k Betlému“. Výsledkem jsou vždy ukázky v mezipatře a dobrý pocit. Už se těšíme na projekt „Zimní peřina“, který nás čeká. Ze spolupráce mají potěšení nejen děti, ale i my, učitelky 1.A a 2.A.

J. Lukášová

Evropský den jazyků

V pátek dne 26. září jsme si na naší škole připomněli Evropský den jazyků, který se každoročně oslavuje s cílem upozornit nejširší veřejnost na důležitost jazykového vzdělávání a se snahou o zvýšení povědomí o bohatství všech jazyků, kterými se v Evropě mluví. Snahou bylo, aby se do zpracování tohoto tématu pustila většina ročníků školy, a to s přihlédnutím ke stupni jejich jazykové pokročilosti. Téma jazykové rozmanitosti Evropy navodil kvíz prezentovaný ve školním rozhlasu. Žáci si vyslechli pozdravy v několika evropských jazycích, přičemž jejich úkolem bylo zapsat si postupně počáteční písmeno názvu daného jazyka, který uslyší z rozhlasu. Výsledkem správně zaznamenaných písmen bylo slovo „ŠIFRA“ a příjemný pocit, že se umíme pozdravit v pěti evropských jazycích. Největší podíl práce připadl na třídy s rozšířenou výukou jazyků, které po celý týden zpracovávaly téma jazykové rozmanitosti Evropy jak v hodinách angličtiny, tak i němčiny. Nejčastějším způsobem, jak se s problematikou evropských jazyků vypořádat, byla prezentace zvolené evropské země v němčině nebo v angličtině. Žáci si našli potřebné informace na internetu, uspořádali je do cizojazyčného textu, který pak doplnili fotografiemi nebo vlastními ilustracemi k tématu. Výsledkem byly velmi zdařilé prezentace veskrze známějších zemí Evropy, jako je Velká Británie, Irsko, Německo, Rakousko, Švýcarsko, Francie, Rusko, Slovensko, Chorvatsko atd. Práce probíhala v malých skupinkách – žáci si tak mohli práci na zadaném úkolu rozdělit podle zaměření jednotlivých členů skupiny. Někdo vyhledal informace, někdo jiný je přeložil do angličtiny nebo němčiny a třetí člen skupiny se mohl věnovat grafické prezentaci dané země. Při takovéto práci byli žáci nuceni využít svých geografických znalostí probíraných v zeměpisu nebo svých schopností vyhledat si určité informace na internetu, v atlasu nebo v jiných encyklopedických příručkách. Žáci nižších ročníků, jejichž znalosti v němčině nebo angličtině nebyly dostačující natolik, aby vytvořili souvislé texty v daném jazyce jako jejich starší spolužáci, měli za úkol vyhledat ve slovníku alespoň názvy jednotlivých evropských zemí i jazyků, kterými se zde mluví. Tato slova pak umísťovali na správné místo slepé mapy Evropy. Celkový dojem pak mohl být opět doplněn ilustracemi vlajek jednotlivých států apod. Jiné jazykové skupiny zase přistoupily k tématice evropských jazyků tak, že pracovaly na překladech jídelníčků do angličtiny nebo odhadovaly významy tzv. internacionalismů, tj. slov vyskytujících se ve většině evropských jazyků. Většina grafických prezentací jednotlivých evropských zemí pak byla vystavena na chodbách, a tak si mohli žáci své práce navzájem porovnat a nechat se případně inspirovat pro další práci na podobných projektech.

M. Dračková

Konference VIP Kariéra

Dne 30. září 2008 proběhla v Praze závěrečná konference projektu VIP-Kariéra, jejímž cílem bylo ukončit a zhodnotit tříleté období trvání projektu, díky kterému se zhruba do stovky českých škol dostali školní psychologové nebo školní speciální pedagogové. Realizovaný projekt byl vesměs všemi stranami hodnocen kladně, hlavním negativem byly nejasnosti ohledně jeho dalšího pokračování, které částečně přetrvávají dodnes. V současné době fungují tito odborníci na školách dočasně a stále se hledají možnosti, jak zajistit návazný projekt a jejich setrvání na školách.

I.Kolčárková

Žákovská rada

Určitě všichni víte, co to žákovská rada je. Ale kdyby náhodou někdo nevěděl, tak mu to pro jistotu objasním. Jsou to lidé, lépe řečeno žáci naší školy, které třída zvolila, aby ji zastupovali při různých akcích a jednáních. Z každé třídy jsou zástupci dva, to znamená předseda a místopředseda. Členy jsou žáci pátých až devátých tříd naší školy, Uprkova má navíc zvlášť. Teď k tomu, co se tam děje a co máme na práci. Každý druhý čtvrtek o velké přestávce se scházíme ve studovně nebo ve sborovně a řešíme nejrůznější problémy, co na škole vznikly, a občas se uspořádá nějaká akce, jako jste určitě pocítili na vlastní kůži – sbírka na děti v Kongu. Nejčerstvější informací je asi návštěva žákovské rady na škole v Líšni, kde se členové naší žákovské rady poučí, jak to chodí na jiných

školách a pokusí se vzít si příklad ať už odstrašující nebo ten doopravský. Víc vám toho asi nenapišu, protože jsem místopředsedkyní teprve rok a moc jsem toho nezažila. ☺

Anna Dimitrova, 7.C

Fungování žákovské rady na Horáckém náměstí vám Anička právě představila. Co dodat? Snad jen, že zástupci druhého stupně se dále ještě podíleli na realizaci celoškolního projektu Pohádka. Zhruba každého druhého setkání žákovské rady se účastní také paní ředitelka a na některých radách jsou přítomni i zástupci nižších tříd, kteří rovněž přicházejí s dotazy a připomínkami a odnáší si informace pro své spolužáky.

I.Kolčárková

Sbírka na děti v Kongu

V listopadu proběhla na naší škole sbírka na chlapce z Bakanja centra v Demokratické republice Kongo. Do sbírky přispěli žáci, pracovníci školy a v neposlední řadě také rodiče žáků. S organizací sbírky pomáhali členové žákovské rady, dobrovolníci z tříd 8.A a 8.B, paní učitelka Kubešová, paní učitelka Košutová, pan učitel Michal, školní psycholožka a další. Celkem jsme vybrali 16 783. Za část peněz již v Bakanja centru nakoupili dřevěné uhlí, aby kluci mohli vařit snídani, protože je období dešťů a často nejde elektřina. Nemají-li totiž kluci na čem vařit, tak stejně nemohou jíst, byť suroviny na to třeba mají. Za zbylou část peněz se pro kluky nakoupí ještě boty.

I.Kolčárková

Adaptační výjezd šestých tříd

V září jsme my, šestáci, spolu s třídními učitelkami, paní zástupkyní pro 2. stupeň a paní psycholožkou vyjeli na adaptační pobyt pro 6. třídy do Mitrova. Byli jsme ubytováni v zapadlém lesním penzionu. Kolem byla krásná příroda. Dopoledne probíhala terénní výuka. Zaujalo nás zvláště stavění chaloupek a jejich popis a potom zkoumání zvířat – brouků a klíšťat. Klíště obstaral jeden žák ze 6. B. Odpoledne jsme hráli hry zaměřené na seznámení a spolupráci. Velmi se nám líbily, i lávová řeka, kterou ovšem ne všichni pochopili. Poslední večer výjezdu se konala super diskotéka a během ní byly oceněny nejúspěšnější skupiny i jednotlivé děti. Byli jsme rádi, že jsme mohli spolupracovat a seznámit se navzájem i s dětmi ze 6. B a 6.C. Paní učitelky jsme poznali i z jiné stránky – z té dobré samozřejmě. Když bylo nejhůř, paní učitelka Tocháčková nás dokázala mile srovnat. Paní psycholožka byla také šikovná, líbila se nám s ní zvláště hra Pavoučí síť. Jediným stínem na celé akci byl tamější kůň – poník, který nakousal a sežral jablka na svačinu. Bylo nám ale líto, že výjezd tak brzy skončil. Rádi bychom jeli na tuto akci i příští rok, klidně na týden.

Kristýna Abrahamová a Kateřina Vonášková, 6.A

Stmelovací pobyt třídy IX. B

Začátkem října se třída 9.B zúčastnila stmelovacího pobytu v RS Březová u Rokytnice nad Rokytnou pod vedením třídní učitelky a školní psycholožky, která se třídou pravidelně pracuje. Naše škola nevyužila služeb organizace Istan poprvé. Opět jsme byli spokojeni s profesionálním přístupem instruktorů, s nabitým programem a okouzlení krásou okolní přírody. První den nás hned po ubytování čekala střelba ze vzduchovky, rambodráha a paintball, který má v naší třídě hned několik příznivců. Odpoledne si všichni vyzkoušeli nízká lana a zahráli airsoft. Tato aktivita si překvapivě získala přízeň i mnoha dívek. První společně strávený večer mnozí využili k navazování nových přátelství s dětmi z jiných škol. Druhý den se celá třída zúčastnila programu protidrogové prevence pod vedením zkušeného instruktora. Potom jsme se přesunuli k malému rybníčku a ti, které neodradilo chladnější počasí, si vyzkoušeli závody na raftech. Po výborném obědě nás čekaly asi nejnáročnější disciplíny – vysoká lana, lezecká stěna a skok do prázdna. Pro mnohé se staly výzvou. Po prvním neúspěchu pokusy opakovali a odměnou jim byl hřejivý pocit, že překonali sami sebe, a také pořádná dávka adrenalinu. Čas před večerí byl vyplněn střelbou ze vzduchovky. Druhý

večer nová přátelství pokračovala na společné diskotéce, a až se pořádně setmělo, vyrazili jsme za svitu loučí na noční hru do blízkého lesa, kde si všichni ověřili svoji schopnost spolupracovat a orientovat se v noční temnotě. Třetí den byl ve znamení týmových her a cesty domů. Všichni si odnesli spoustu zážitků a vzpomínek.

M. Leichmannová

Výlet očima žákyně

Desátého listopadu asi v devět hodin ráno jsme čekali na autobusovém nádraží, jak jinak, na autobus, a byli plni očekávání. Jaké to tam asi bude? Budou tam dobře vařit? A co kluci, budou tam nějací pěkní? Samozřejmě jsme se zaobírali malichernými otázkami tohoto typu, ale vůbec jsme nevěděli, jaké zážitky nás čekají. Kolem jedenácté jsme dorazili do Březové, otráveni škaredým počasím a většinou hladoví. Pěkný začátek, říkali jsme si. Po přivítání s naší milou instruktorkou Maryškou, která nás provedla po táboře, jsme se vydali do svých chatek, kde jsme si vybalili a těšili se na oběd. První pozitivní zjištění se nám naskytlo už při cestě na oběd – „Mají tu pěkný kluky!“ říkaly jsme si. Oběd byl dobrý, ale stejně jsme po návratu na chatky neodolali a vrhli se na sladkosti přivezené z domova. Jelikož nám paní učitelka objednala program Tým plus, jako první nás čekala rambodráha, něco jako překážková dráha, která nás měla rozehřát na dlouhý a akční den. Byla plná nástrah jako třeba ručkování, přelézání přes zeď, lezení na sítích..., ale nejzákeřnější z nich, byl skok na laně přes vodu, všichni se toho báli, ale nakonec se nikdo v jámě s vodou nevykoupal. Za celé tři dny jsme absolvovali spoustu adrenalinových aktivit, od lezecké stěny, airsoftu, paintballu, až nízkolanové a vysokolanové centrum, které bylo velice emotivní, jelikož ti, co seděli dole, drželi pěsti těm, co bojovali s vlastní vůlí. Všichni se sice do cíle dostali, ale dramatické chvíle se zatajeným dechem tam byly. Poslední aktivita, která podle mě byla nejlepší a přinesla mnohým z nás veliký zážitek, byl skok do prázdna. Nikdo se nebál do chvíle, kdy mu Maryška zapínala popruhy a neviděl před sebou jen můstek a víc nic. Kdybych alespoň cítila to lano, co mě drželo, možná, že bych neměla tak velký knedlík v krku. Polkla jsem. Maryška odpočítávala. Jedna, dva, tři, rozběhla jsem se rychle, abych si to nemohla rozmyslet, a při skoku jsem raději zavřela oči, padala jsem, známý pocit obráceného žaludku, z mých snů o padání a pak šhub, lano se zhouplo a já otevřela oči. Byl to úžasný pocit, mít to za sebou. Myslím si, že tento výlet byl jeden z našich nejlepších, ne-li nejlepší. Pro každého znamenal určitě dávku odhodlání k některým adrenalinovým aktivitám, jelikož vyžadovaly především odvahu (a hecování). Ale pocit štěstí, že jste to zvládli, který se vám dostavil potom, za to stál.

Monika Valentová, 9. B

Výlet 9.A do Petříkova pohledem žáků

Výlet třídy 9. A byl pro žáky jistě zajímavý a možná trochu i poučný, ale přichystal mnoho zábavných a legračních okamžiků, kterým se mohli smát nejen žáci, ale i psychologové a paní třídní učitelka Renata Špinarová. Ano, tento výlet nepatřil do kategorie „tuctových“ výletů. Za prvé zde byl přichystán program na téma „Jak se učit na střední škole“, o kterém se zmíním později, a za druhé místo ubytování bylo na horách. Ihned po příjezdu všechny zaskočilo ono ubytování – stará, dřevěná chata, kde se dokonce v některých pokojích netopilo. Vše se ale záhy spravilo a nebylo skoro nic, nač by se dalo stěžovat. Dokonce zde v přízemí byla společenská místnost s kulečnickem, která byla hojně využívána až do pozdních večerních hodin. Snad jediná nevýhoda byla ta, že přes tenké dřevěné stěny bylo slyšet vše, a tak být po večerce vzhůru bylo o něco obtížnější. Abych se vrátil k tomu, proč jsme na tento výlet vůbec jeli. Jak už jsem se zmínil, psychologové z poradny zde měli přichystán program, kde nás seznamovali s tím, jak se správně učit. Vše vyvrcholilo testem profesní orientace, který jistě mnoha žákům pomohl při rozhodování, kterou školu si zvolit.

Vladislav Kluska, 9.A

V listopadu jsme my, třída 9. A, absolvovali třídní školní akci pro třídní kolektivy do Petříkova v Jeseníkách. Protože tohle je náš poslední školní rok, který strávíme pohromadě, skoro všichni jsme se na výlet těšili a doufali, že nám tamější program o volbě k povolání pomůže při našem výběru

budoucí střední školy. Při prohlížení internetových stránek jsem se znepokojením přibalila do batohu teplou deku a polštář. A dobře jsem udělala. Později se pod ní snažila zahřát svá zkřehlá těla zimou snad polovina třídy. Ubytování bylo snad jediné strašné mínus celého výletu. Okna netěsnila, postele vypadaly, že se každou chvíli zbertí, a matrace byly špinavé od neidentifikovatelných tekutin. Ale večer nám nezbylo nic jiného, než se na ně uložit. Nikdo neměl tolik odvahy, aby po zkušenosti z výletu do Prahy, který jsme absolvovali v osmé třídě, kdy půlka třídy chytla po kontaktu s podlahou svrab, uložit se na zem. Nakonec jsme si však zvykli a snažili se užít volného času, který jsme společně trávili. Program, který nám byl přichystán, nám měl ukázat, jak se správně učit. Nevím, jestli to někomu pomohlo, mně tedy moc ne. Spíš než tohle však většinu třídy zajímaly testy, které nám měly pomoci zjistit, v čem vynikáme a naopak v čem ne. Myslím, že alespoň pár lidem pomohly ukázat směr, kterým se mají v budoucnu vydat. Nakonec to byly tři dny, které byly naplněny většinou uvolněnou atmosférou a smíchem.

Elena Růžičková, 9. A

Projekt Pohádka

V úterý 4. listopadu 2008 se naše škola proměnila v pohádkové pracoviště plné kouzel a pohádek. Hned u vchodu do školy vítaly děti pohádkové postavy princ a princezna. Tento den byl totiž ve znamení projektu „Z pohádky do pohádky“. Děti se seznámily s pohádkami lidovými, umělými, bajkami a pověstmi, ale i s moderními pohádkami a vědeckofantastickými příběhy z vesmíru. V každé třídě byl pro děti přichystán jiný program, který si samy mohly zvolit, pracovalo se různými metodami. Například nejmenší děti vyráběly loutky, které představily všem ostatním, a na závěr zahrály pohádku O Popelce. Větší žáci vyráběli loutky z papíru, aby se pokusili sehrát jeden příběh Spejbla a Hurvínka, nebo hledali poučení v bajkách, tvořili koláž z pohádkových postav, vymýšleli příběhy podle vlastní fantazie. Objevovali pohádky, např. Zlatovlásku, Tři veterány, Malého Prince apod. Mnozí cestovali vesmírem a prožívali záhadné příběhy na neznámých planetách. Zajímavé bylo i vymýšlení nových příběhů k pohádkám z večerníčků a vytváření vlastních ilustrací. Věříme, že se všem dětem práce na projektu vydařila a každý si odnesl spoustu zajímavých zážitků.

L. Švecová

Ahoj kluci , ahoj holky!

Dnes vkročíte rovnýma nohama do projektu s názvem Pohádka – no a co? Asi se trochu zarazíte, proč rovnýma nohama. Na rozdíl od předešlých projektů začínáte totiž bez přípravy. Cílem celé dopolední akce je, abyste se seznámili s pohádkou jako literárním útvarem a současně se stali trochu spisovateli, autory scénáře a režiséry ...

Těmito slovy začínal projektový den, který na naší škole proběhl 14. listopadu. Před vchodem vítali žáky princ s princeznou, ze školního rozhlasu se ozývaly nejznámější písničky z pohádek. Celý

projekt byl zakončen dramatizací pohádkového scénáře, který si žáci ve skupinách sami připravili. My, učitelé, jsme si s přípravou celého dne dali dost práce a doufáme, že se dětem projekt líbil.

I. Nesňalová

Den otevřených dveří

Dne 11. 12. 2008 se jako každoročně konal na obou pracovištích naší školy Den otevřených dveří. Od rána proudili v prostorách školy zvědaví rodiče budoucích prvňáčků se svými ratolestmi i rodiče stávajících školáků. V jednotlivých třídách mohli zhlédnout různé metody výuky – klasickou, daltonskou, skupinovou či projektovou. Protože termín této akce připadl na adventní čas, většinou byla výuka motivována právě tématem Vánoc. Třídy 2. a 3. D si například ve společném projektu připomněli u nás často opomíjený svátek sv. Lucie. Doufejme, že jsme si získali co nejvíce příznivců. Zejména těch nejmenších – potenciálních žáčků.

A. Vondrušková

Panenky pro UNICEF

Poslední listopadový čtvrtek jsme na pracovišti Uprkova uspořádali akci šití panenek, a tak se zapojili do projektu UNICEF Adoptuj panenku a zachrániš dítě. Děkujeme všem tvořivým maminkám, babičkám, ale i tatínkům, kteří hodili na jedno odpoledne za hlavu předvánoční shon a přišli se svými dětmi tento dobročinný projekt aktivně podpořit. Společnými silami jsme vyrobili 19 krásných panenek. Hlavní myšlenka projektu spočívá v tom, že každá panenka představuje skutečné dítě, které bude v rámci očkovací kampaně UNICEF v rozvojových zemích přeočkováno proti šesti hlavním smrtelným dětským chorobám. Panenky jsou prodávány za částku 600 Kč, což je suma potřebná na toto očkování pro jedno dítě. Ten, kdo panenku zakoupí, tak vlastně symbolicky adoptuje dítě, které panenka představuje. Téměř všechny panenky našly svůj „domov“ v rodinách našich žáků, několik zbylých pak bylo prodáno přímo v prodejním stánku UNICEF.

A. Vondrušková a M. Raiserová

Mikuláš

Kdo by si náhodou myslel, že pátek pátého prosince je pro naše děti zcela normálním vyučovacím dnem, tak by se „šeredně“ mýlil. V tento den jim, podle jejich názoru, opět nudné vyučování zpestřili čerti s anděly a „nesmírně důstojným“ Mikulášem. Žáci deváté třídy si připravili krátký tanec, písničku a samozřejmě nechybělo ani potrestání těch neposlušných, které si čerti už předem zapsali do pekelné knihy. S tímto vystoupením měli úspěch i v místní mateřské školce, o čemž svědčí i děkovný dopis zaslaný naší paní ředitelce.

I. Nesňalová

Ve středu 3.prosince všechny 1.třídy vyrazily na výlet do Vyškova. Děti si myslely, že navštívíme Dinopark a zoo, ale my paní učitelky jsme věděly, že půjdeme hledat vyškovské čerty, anděle a Mikuláše. Navštívili jsme vyškovské zámecké peklo, kde se to hemžilo hodnými, ale i zlými čerty. Děti se bály, ale my je „nedaly“. Za písničku, kterou jim děti zazpívaly, nás čerti pustili do vyškovského „nebe“, kde jsme potkali andělky a Mikuláše, a tady děti za pěkné básničky a písničky dostaly malý balíček s dobrotami. I když počasí tento den nepřipomínalo zimu, ale spíše sychravý podzim, vrátili jsme se do školy vymrzlí, ale spokojení z balíčků, ale i dárečků, které si děti koupily pro rodiče. V pátek 5.12. 2008 jsme v čekání na Mikuláše pokračovali i ve škole. Děti se převlékly do kostýmů čertíků, andělků i Mikulášů. Starší spolužáci z 9.tříd nás přišli vystrašit, zazpívat a také dětem přinesli malé sladkosti. Vše zahráli dokonale, někteří prvňáci si mysleli, že jsou opravdoví. I když se někteří báli, všichni se těšili na večer na opravdového Mikuláše a jeho dárky.

M.Albrechtová

Střípky umění

Dne 17. 12. 2008 v podvečer se školní jídelna v budově na Horáckém náměstí přeměnila na malé divadelní jeviště, kde třídy VIII. A, VII. A a VII. B předvedly své pečlivě nacvičené představení „Střípky umění“ divákům z řad rodičů i pracovníků školy. Akce měla velký ohlas a všem zpříjemnila uspěchaný předvánoční čas. Další den zahráli žáci představení i pro všechny žáky druhého stupně naší školy. Představení bylo rozděleno na tři části, které byly odděleny pásmem koled v podání žáků z VIII. A. První část se věnovala antice, po úvodním popisu období v podání Martiny Gernešové a Sary Dvořákové následovalo představení jednotlivých živých soch. Mramorovou sochu Athéňanky ztvárnila Kristýna Simoglu, v roli starořeckého politika Sofokla se představil pan učitel Kučera, múzu Psyche s křídly zahrála Diana Hiadlovská a bronzovou sochu řečníka Andrej Kalašnik. Druhá část nás zavedla do období renesance, kterým provázely Marie Kopčáková a Kamila Hošková. Na promítnutém obrazu Bičování Krista ukázaly hlavní znaky tohoto období. Obraz byl ztvárněn žáky VIII. A (Jakub Zbořil, Jiří Frai, Marek Kříž, David Konečný, Václav Vidoň) a VII. B (Šárka Daňhelová, Gabriela Složilová a Radim Šťovíček), kteří dohráli jeho smyšlené dokončení. Třetí část nastínila klasicismus. Období charakterizovaly Iva Horníčková a Lenka Skarupová. Následovalo přehrání úryvku z Molierovy hry Lakomec v podání žáků VII. A (Ondřej Strmiska, Vojtěch Pospíšil, Hana Kubátová, Petr Bíza, Jan Vostal, Marie Žaludová, Lucie Matějková, Andrea Šoukalová a Eliška Vladíková). Poděkování patří Michaele Kadlčíkové za krásné koledy, Hynku Velcovi za velmi promyšlený obraz, Martině Dračkové za úžasně nacvičené divadlo a všem skvělým dětem, které strávily spoustu volného času při nacvičování a realizaci této akce.

S. Kubešová

Vánoční zpívání

Rok se s rokem sešel a nastal opět čas vánočního rozjímání a koledování. Žáci naší školy též přispěli k naladění se na tu správnou vánoční strunu. Třída 7. A sevcila v hodinách hudební výchovy pásmo koled, především těch našemu jihomoravskému regionu nejbližších, doplněných několika českými a jednou francouzskou písní. Svě vystoupení pak prezentovali 11. prosince na nám. Svobody v rámci akce Tradiční Vánoce v Brně a odpoledne neopomněli svým zpěvem zpestřit každoroční setkání bývalých zaměstnanců naší školy a popřát jim tak krásné vánoční svátky. V pondělí 15. prosince zazpívali u rozsvěcení vánočního stromu v Řečkovících. „Sedmákům“ kromě společných zážitků a pocitu předání radosti vánoční vystoupení dávají i nové zkušenosti z oblasti překonávání trémy a nové poznatky a dovednosti v oblasti hlasové výchovy. V této souvislosti je nutné konstatovat velmi dobrou úroveň správných hlasových návyků, které dětem umožnily interpretovat i poměrně náročný repertoár. Závěrem se sluší poděkovat všem, kteří se na vánočním zpívání podíleli: paní učitelce Papírníkové za klavírní doprovody a trpělivost na zkouškách, Daliboru Chvátalovi ze 6. C za sóla v koledě Hej, hej, povím vám a především všem žákům 7. A za předvedené výkony vokální a instrumentální (ať už v sólové hře na zobcovou flétnu, nebo ve vynikající rytmické doprovodné sekci).

L. Kunová

Vánoční besídka v prvních třídách

Děti z 1.A,B,C spolu s třídními učitelkami uspořádaly ve svých třídách besídky pro rodiče. Děti třídy vánočně vyzdobily, nazdobily stromeček, připravily občerstvení a oblékly si andělské kostýmy. Pro všechny, rodiče, prarodiče i sourozence, si připravily krátký program plný vánočního povídání, básniček a zpívání. Koledy si s námi zazpívali i rodiče a po velkém potlesku jim šly děti rozdat vlastnoručně vyrobené dárky. Všichni byli spokojeni a s přáním všeho dobrého do roku 2009 jsme se rozešli domů.

M. Albrechtová

Škola přeměněna na ubytovnu pro tři třídy

Ano, ano. Naše škola se takto přeměnila 18. 12. 2008 pro třídy 8. A, 8. B a 7. B. Myslím, že o naší třídě 8. A můžu říct, že jsme velmi silný kolektiv. Samozřejmě se to naše soužití neobejde bez drobných roztržek a hádek, ale to nic nemění na tom, že kolektiv je potřeba posilovat pořád, a to nejen ve třídě, ale i ročníku, což se mnou určitě souhlasíte. A tak se naše běžná třída v přízemí na chvíli proměnila na pokoj pro asi 15 lidí. Nejlepší na tom bylo, že jsme se dokázali bez problému domluvit, kdo a kde bude spát, i když jedna moje kamarádka spala vedle kamaráda, ale už jsme se vyhnuli hádkám typu: „Né, já vedle kluka spát prostě nebudu. Ne a ne a ne!!!!“ Těm, co nikdy ve škole nespali, asi přesně nedokážu popsat, jak je škola v tuhle nedenní dobu kouzelná. Procházeli jsme chodbou a nemohli jsme uvěřit tomu, že tohle je ta chodba, kterou chodíme každý, každický den za různými účely. Spaní ve škole je rozhodně pro kolektiv skvělá věc, ale myslím, že by byla „nuda“ spát jen jako jediná třída. Mám totiž za to, že tady se lidé poznají víc, i když třeba nejsou ze stejné třídy, dají se zde uzavřít nová přátelství ... Stačí jen chtít. Já osobně si to chci co nejdříve zopakovat!!! Pst. I noc jsme si užili. Paní učitelka třídní už míš.

Martina Gernešová, 8. A

Akce školy

V tomto školním roce se žáci prvního a druhého stupně mimo školní lavice zúčastnili mnoha aktivit, které podpořily jejich všestranný rozvoj. Hned v září vyjely šesté třídy na seznamovací pobyt. Sportovní akce na naší škole odstartovalo tradičně plavání, naši žáci se na podzim rovněž s úspěchem zúčastnili Běhu brněnské mládeže. S chutí a zájmem absolvovali přírodopisné vycházky, které vhodně doplnily jejich teoretické znalosti ukázkami, které si mohli „osahat“. S příchodem zimy přišlo na řadu jejich oblíbené bruslení. V oblasti kulturně – vzdělávací se naši žáci obohatili v divadlech Radost, Polárka, Barka, Husa na Provázku, v Janáčkově a Mahenově divadle, kde zhlédli zajímavá a podnětná představení. Na půdě školy vyslechli koncert „Dějiny hudby“, který otevřel jejich sféru vnímání hudby v netušené dimenzi. Výukové programy absolvovali hned v několika domech a zahradách, např. v Domě dětí a mládeže Junior, v ZOO, v DDM Domeček, v Jezírku, v Planetáriu, ekologické citění získali při návštěvě Ekodvora. Společně s rodiči se s vervou zapojili do finanční sbírky „Děti v Kongu“, pomáhali svými nápady v šití panenek pro UNICEF a za velké plus žáci označili návštěvu výstavy „Jak se žije s handicapem“ v Dietrichsteinském paláci na Zelném trhu, kde se mohli poprvé vžít do situací, které prožívají jejich vrstevníci, při nichž mnohdy nestálo tolik potřebné štěstí. Další děti zhlédly výstavy v Moravském zemském muzeu a Anthroposu. Žáci se zaujetím prezentovali své znalosti v celoškolním projektu, letos pod názvem Pohádka. Nesmíme rovněž zapomenout na besedy s příslušníky Městské policie i Policie ČR, které vždy zaujmou a obohatí. Některé děti poprvé zažily výlov Novoveského rybníka, který nenápadně navodil atmosféru blížících se Vánoc. Mikulášská besídka, výlet žáků prvních tříd do Pekla a Nebe, vánoční zvyky ve střední knihovnické škole, zpívání pod vánočním stromem na náměstí Svobody, zdobení stromečku pro ptáčky a vánoční besídky s rodiči přiblížily všechny k tolik očekávanému Štědrému dni.

M. Raiserová

Výcvikový tábor zápasu v Bělorusku

Ve dnech 13.–23. listopadu 2008 se pět nejsvědomitějších žáků sportovních tříd zúčastnilo výcvikového tábora v Mogilevě (Bělorusko). Soustředění, které se podařilo klubu TAK HELLAS BRNO zorganizovat, jsme absolvovali spolu s reprezentačním kádrem kadetů a kadetek Běloruska a pod vedením jejich reprezentačního trenéra. Získali jsme velkou spoustu nových zkušeností a materiálů, které nám určitě v další přípravě pomohou.

Na soustředění navazoval také mezinárodní turnaj v zápase volným stylem „Memoriál čestného občana města Mogileva a hrdiny Sovětského svazu N. F. KOROLEVA“, na kterém všichni naši závodníci vybojovali medaile.

1. místo: 44 kg – Adéla Hanzlíčková 9.C
3. místo: 50 kg – Daniel Jandek 8.C
                  Andrej Kalašnik 8.C
                  59 kg – Kristýna Pitrová 9.C
                  63 kg – Dominika Pitrová 7.C

V listopadu 2009 plánujeme opět výpravu našich nejsvědomitějších žáků na výcvikový tábor a turnaj do Běloruska.

P. Kučera

Sportovní soutěže

V prvním pololetí školního roku 2008- 2009 se naše škola zúčastnila čtyř soutěží. V září žáci vybojovali 1. místo ve skoku dalekém z místa, nejdále z naší školy doskočil Lukáš Dočkal. Dále jsme se zúčastnili Vranovského Empíka, kde starší žáci, Jan Gavenda, Nicole Frýbortová a Kristýna Pitrová, získali 3.místo. Desátého prosince proběhla soutěž Silový čtyřboj, kde jsme obsadili 3. místo. Po podzimní části Běhu brněnské mládeže zůstáváme na místě třetím.

J. Vlachová

Výsledky žáků sportovních tříd v soutěžích ve volném stylu

Mezinárodní turnaj žáků, kadetů a juniorů

Prievidza 14.9.2008 196 startujících z Bulharska, Maďarska, Polska, Slovenska a ČR

Starší žáci:

2.místo: Daniel Jandek

MT Otevřené mistrovství polských sportovních škol

Szczecin 14.9.2008 - 152 startujících z 12ti klubů z Německa, Polska a ČR.

Žákyně:

1.místo: Kristýna Pitrová, Dominika Pitrová

2.místo: Veronika Vítková

3.místo: Anna Dimitrova

Žáci:

3.místo: Andrej Kalašnik

Memoriál J. Klepca všech kategorií

Ostrava 20.9. 2008 – 138 start. z 16ti klubů ze Slovenska a ČR

Mladší žáci:

1.místo: Pavel Jordan

2.místo Jiří Zábrš

Starší žáci:

1.místo: Andrej Kalašnik

3.místo: Daniel Jandek

Mezinárodní turnaj zákyň a žen

Werdau (Německo) 4.10.2008 – 134 startujících z 27 klubů Německa, Švýcarska a ČR

Žákyně:

2.místo: Kristýna Pitrová

MT Akvasalon žáků a kadetů

Hradec Králové 11.10.2008 – 96 startujících z Polska, Slovenska a ČR

Žáci:

2.místo: Jiří Zábrš, Daniel Jandek

3.místo: Andrej Kalašnik, Drahomír Gabriel

Velká cena města Brna žáků, žákyň, kadetů a seniorů .

Brno 18.10.2008 – 153 startujících z 21 klubů Polska, Německa, Slovenska, Maďarska a ČR

Žáci:

1.místo: Daniel Jandek

2.místo: Jiří Zábrš, Nicolas Jambor

3.místo: Andrej Kalašnik

Žákyně:

1.místo: Kristýna Pitrová, Dominika Pitrová

3.místo: Anna Dimitrova, Adéla Hanzlíčková

Mezinárodní turnaj žáků a kadetů

Wroclaw 24.10.2008 – 101 startujících z 13 klubů Polska a ČR

Žáci:

1.místo: Daniel Jandek

3.místo: Andrej Kalašnik

Mistrovství ČR mladších žáků

Tichá 24.10.2008 – 42 startujících z 15 klubů

1.místo: Vladimír Fišer

2.místo: Jiří Zábrš, Jakub Malinka

3.místo: Pavel Jordan

I.liga žáků – 3.kolo

Brno 8.11.2008

TAK Hellas Brno – TJ Sokol Hradec Králové 35 : 15

Fišer, Bielik, Gruza, Kalvoda, Jandek, Košťák, Hradecký 5

TAK Hellas Brno – TJ Sokol Prostějov 35 : 20

Fišer, Bielik, Gruza, Kalašnik, Košťák, Hradecký, Oplocký 5

Pořadí ve 3.kole:

1. TAK Hellas Brno	2	2	0	0	70:35	4body
2. TJ Sokol Kradec Králové	2	1	0	1	40:55	2
3. TJ Sokol Prostějov	2	0	0	2	40:60	0

Konečné pořadí:

1. TJ Sokol I.Prostějov	6	4	0	2	201:104	8bodů
2. TAK Hellas Brno	6	4	0	4	167:156	8
3. TJ Sokol Hradec Králové	6	1	0	5	95:203	2

Pořadí podle úspěšnosti:

1. Vladimír Fišer	6	5	1	25bodů
2. Ondřej Bielik	5	4	1	20
3. Daniel Jandek	4	3	1	15
David Hradecký	4	3	1	15
5. Martin Svoboda	3	3	0	15
6. Andrej Kalašnik	2	2	0	10
Viktor Gruza	2	2	0	10
David Košťák	2	2	0	10
9. Richard Holánek	2	2	0	9
10. Jaroslav Kluka	5	1	4	5
11. Timon Pecůch	4	1	3	5
12. Pavel Jordan	2	1	1	5
Antonín Pšikal	2	1	1	5
14. Nikolas Jambor	1	1	0	5
Lukáš Kalvoda	1	1	0	5
David Oplocký	1	1	0	5
17. Marek Slabotinský	2	1	1	3
18. Lukáš Dočkal	2	0	2	0
Adam Řezáč	2	0	2	0
20. Jakub Malinka	1	0	1	0
Roland Sychra	1	0	1	0
celkem	54	34	20	167

Mezinárodní turnaj žáků, žákyň a juniorů

Mogilev 15.-16.11.2008 (Bělorusko) – 121 startujících z Běloruska, Moldávie, Ruska, Lotyšska a ČR.

1.místo: Adéla Hanzlíčková

3.místo: Dominika Pitrová, Kristýna Pitrová, Dan Jandek

Turnaje se zúčastnili naši borci a dívky v rámci týdenního soustředění.

Otevřené mistrovství Jm oblasti ml. a st. žáků

Brno 29.11.2008 – 39 startujících z Polska, Slovenska a ČR

Mladší žáci:

1.místo: Pavel Jordan, Jiří Zábrš, Jaroslav Kluka

2.místo: Marek Slabotinský

3.místo: Jakub Malinka

Starší žáci:

1.místo: Andrej Kalašnik, Daniel Jandek

2.místo: Timon Pecůch, Nicolas Jambor

3.místo: Lukáš Kalvoda

Mikulášský turnaj žáků (ř-ř) a žákyň

Krásná Lípa 6.12.2008 – 198 startujících z Polska, Slovenska, Německa a ČR.

2.místo: Kristýna Pitrová, Dominika Pitrová

3.místo: Veronika Vítková

P. Kučera

ÚTRŽKY BUDOUCNOSTI

KNIHA PRVNÍ

KAPITOLA PRVNÍ

KNIHA (ukázka)

„Honem, zrychlete!“ zavolal na své přátele, kteří celí zadýchání za ním utíkali starou oprýskanou univerzitní chodbou vinoucí se kolem starého univerzitního komplexu jako had obepínající svou kořist, která byla už dávno před jejich příchodem sem na univerzitu uzavřena, protože při druhé světové válce byla natolik zdevastována při náletech, že se zde již nedalo vyučovat a doposud nebyly peníze na opravu. Všichni zahrnuli za roh a před nimi se náhle objevily vysoké ebenové dveře s poškrábanou zlatou destičkou s nápisem „KNIHOVNA“. Opřeli se do nich, ale nepohnuly se ani o centimetr. Jeden z nich se zoufale rozhlédl kolem a na okenním parapetu zahlédl starý zrezivělý železný klíč. Vzal ho a opatrně zasunul do klíčové dírky dveří. Kupodivu tam vklouzl jako nový. Pokusil se jím otočit, když v tom se rozezněl alarm.

„Tak to se ti povedlo, Georgi,“ našťavaně řekla Clea, jeho kamarádka a vytáhla klíč. Nic. Vůbec nic se nestalo, alarm kvílel po celé budově dál. „Rychle, podívejte se kolem, někde tady musí být druhá dírka, ta pravá!“ zavolala a všichni čtyři se chvatně kolem rozhlíželi. Jeden z nich, Alex, přešel rukou po oné zlaté destičce s nápisem „KNIHOVNA“ a zrovna když míjel písmeno N, narazil na malý otvor přesně odpovídající klíči, který v nápisu měl úlohu písmena I.

„Cleo, ten klíč,“ řekl a když mu ho podala, vsunul ho do dírky. Jenže přesně v tu samou chvíli se opodál v chodbě ozvaly čísi kroky. Rychle s klíčem otočil a obrovské dveře se jako mávnutím kouzelného proutku potichu otevřely. Vklouzli dovnitř, a když se začaly zavírat, stihl George ještě vytáhnout klíč z dírky. Dveře se s hlasitým prásknutím zabouchly a uvěznily je v obrovské místnosti spíše připomínající fotbalový stadion se střechou, kam pořadatelé naskládali stovky regálů, než knihovnu čítající jistě přes pět tisíc knih. Místo tribun zde byly dokola rozestavěny regály pomalu se svažující dolů. Uprostřed tvořily rovný ovál s čtyřmi stoly spolu se starými křesly z ebenového dřeva. Celou tu obrovskou halu ozařovalo pět obrovských lustrů se zapálenými svíčkami, které nevydávaly žádné teplo ani kouř. Vypadaly, jako by byly ohromně staré, ale vůbec nebyly roztavené plamenem. Zpoza dveří se ozývaly tlumené nárazy, jak se školní ochranka snažila dobýt dovnitř. Všichni, kromě Alexe se snažili najít druhý východ, ale on se raději rozhlížel kolem dokola po těch obrovských regálech.

Vešel do jedné uličky a se zájmem si prohlížel svazky uložené v policích. Byly zaprášené a alespoň dvě sta let staré. Pomalu přejížděl po hřbetech knih a hledal nějakou, která ho alespoň svým názvem zaujme. Postupoval dál a dál, čím dál hlouběji do útrob knihovny. Neustále míjel knihy psané ve všech možných světových jazycích, ale když se dostal k regálu s označením „PŘÍSNĚ TAJNÉ“, narazil na knihu nadepsanou v jakýchsi složitých obrázcích připomínajících čínštinu. Se zájmem si knihu vzal do ruky a začal v ní listovat, jenže byla celá prázdná. „Hele, pojd'te sem všichni!“ zavolal přes celou místnost, aby ho všichni slyšeli a zaposlouchal se, jak se ozvěna odráží od stěn a proniká do všech koutů knihovny. Chvíli čekal, a když všichni přiběhli, pokračoval: „Podívejte, tady jsem něco našel...“

„A co to má jako být? Kniha? Myslíš si, že nás dostane odsud ven?“ netrpělivě mu skočila do řeči Nataly a rázným hlasem pokračovala: „Místo, abys hledal cestu pryč, tak se radši jako vždycky zahrabeš až po nos do těch svých knih a na okolní svět kašleš...“

„Já vím, že jsem měl hledat tu cestu, ale tahle kniha mě něčím zaujala. Podívej – není v žádném jazyce, který bych znal...“

„Upřímně, mě ta tvoje kniha vůbec nezajímá,“ řekla Nataly, vzala knihu do ruky a vložila ji zpátky do police. Jakmile ji pustila, písmena na hřbetu knihy rudě zahžnula a začala se přesouvat a měnit, až z nich vznikl nápis VĚCI BUDOUCÍ.

„Úžasné,“ pravil Alex a znovu se natáhl pro knihu. „Takovou knihu jsem fakt ještě neviděl...“

PRÁSK!

Rána se nesla celou knihovnou a odkudsi shora, tam kde byl východ, dovnitř dopadalo světlo z chodby. Dveře byly otevřené a bylo jen otázkou času, kdy je najdou.

„Vykašli se na knihu, Alexi. Teď se hlavně musíme co nejrychleji dostat pryč!“ snažila se ho Nataly přemluvit, ale když se k tomu Alex pořád neměl, vzala knihu do rukou a odhodila ji dál do uličky. Popadla ho za ruku a tak, aby nebylo poznat, že by si sama tu knihu ráda prohlédla, řekla: „Jdeme!“

Všichni se otočili a vydali se uličkou mezi regály pryč. Jenomže když ušli asi pět kroků, kniha se jakoby závanem větru otevřela a neviditelná tlaková vlna je spolu s okolními věcmi srazila k zemi. Podlaha začala vibrovat a objevily se pukliny, které se závratnou rychlostí zvětšovaly a šířily se dál po místnosti. Všichni čtyři se namáhavě postavili a jen tak tak udržovali rovnováhu na naklánějící se podlaze. A v tom to ustalo stejně rychle, jako to přišlo. Zůstali na malém ostrůvku podlahy obklopeném obrovskými puklinami táhnoucími se někam dolů do hlubin země. Nechápat se na sebe podívali, když v tom to přišlo. Kniha začala zářit jasně žlutým světlem a okolní svět se začal rozpadat na kusy a mizet v černočerné tmě. Ozvalo se hlasité zaburácení, oslnil je prudký záblesk bílého světla a nastala tma, kniha zhasla.

Pohlčení tmou byli kdesi v prostoru, kde nic necítili, ba ani podlahy se nedotýkali, protože tu žádná nebyla. Přestali dýchat... Byli tam, odkud není návratu, ale sotva si to uvědomili, jelikož je zaujalo cosi před nimi. Nedaleko od nich začalo pulzovat naoranžovělé světlo a oni zjistili, že stojí rozestoupeni v kruhu kolem jakéhosi kamenného podstavce popsaného podivnými znaky – stejnými, jako byly předtím v knihovně na té knize. Na něm ležela kniha otevřená prozatím na prázdné stránce. Nad ní se vznášela rudo-oranžová koule z plamenů vydávající stejně barevné světlo, ale přesto nevydávala žádné teplo. George došel ke knize blíž. I když kromě knihy, podstavce a ostatních nebylo vůbec nic vidět, cítil, že po něčem jde. Bylo to měkké, skoro jako tráva. Otočil se k ostatním a chtěl promluvit, ale zjistil, že vůbec nemusí otvírat ústa, ba ani nemusel vydat žádný zvuk. Tady, na tomto místě byla slova zbytečná.

Kde to jsme? Zeptal se a znovu obrátil ke knize. Přestože si to jen pomyslel, všichni ho slyšeli,

Těžko říct... Možná ale, že jsem o tomto místě už jednou slyšel, odpověděl stejným způsobem jako George Alex a došel až k němu, *v jedné pověsti byla zmínka o místě, odkud už není návratu, o místě, kam se dostanou jenom ti, kdo jsou mrtví...*

Počkat, zděšeně mu do řeči skočila Clea a popoběhla směrem k nim, *To znamená, že jsme mrtví? Že se už nikdy nevrátíme domů?*

Možná, že máš pravdu Cleo, ale jak jsme mohli zemřít? Vždyť nás nic nezabilo... pravila Nataly a došla až ke knize. Co nejopatrněji otočila listem na další stranu a pohlédla na zlatem vyvedený nápis „VĚCI BUDOUCÍ“.

Nezemřeli jsme, ještě ne, pomyslel si Alex a rázně knihu zavřel,

Jak si s tím můžeš být tak jistej? Štěkla na něj Clea, sesunula se na zem vedle podstavce, opřela se na něj a rozbřečela se, *J...jak to můžeš vědět?*

To bude v pořádku, uvidíš, soucitně si vedle ní Nataly klekla a setřela ji slzy z tváře.

Určitě tu máme splnit nějaký úkol, ale kdo ví jaký... skoro jakoby mimochodem řekl Alex

při prohlížení první strany knihy.

Jak tě zrovna tohle mohlo napadnout, vyjela na něj Clea, *jsme zapadlí na nějakým příšerným místě, o kterém ani nevíme kde je a ty si tady vesele povídáš cosi o tom, že tady máme jakýsi úkol místo toho, aby ses pokusil zjistit, jak se dostat ven.*

To byl úžasný proslov, Cleo, odkudsi z knihy se ozval silný, burácivý hlas, jehož ozvěna se nesla kamsi dál do černočerné tmy, **Měl bych ti pogratulovat, ale bohužel nemáš pravdu. Nezemřeli jste.. Alespoň prozatím máte na tomhle světě nějakou úlohu.**

Kdo jsi, zvědavě se zeptal Alex a popošel blíže ke knize.

Kdo jsem já? Spíš by ses měl ptát, kdo jsi ty, Alexi, znovu se z knihy ozval onen hlas, tentokrát již umírněněji, ne tak silně.

Co tímhle myslíš?

To záleží na tobě... odpověděl onen hlas a než stihl pokračovat, skočila mu Nataly do řeči:

Co po nás chcete?

Já po vás nechci nic, ale vy zřejmě po mě chcete dostat se odsud pryč...

Jak se jmenuješ? Znovu se zeptal Alex a došel až ke knize.

Ahmose.

Ahmose...to mi něco říká... zamýšleně pravil Alex a marně pátral v hlavě, kde už o něm četl.

Mě je momentálně jedno, jak se jmenuješ. Pro nás je teď nejdůležitější dostat se odtud pryč, znenadání se do rozhovoru vložil George, došel ke knize a rázně ji zavřel.

Ozvala se ohlušující rána, světlo zhaslo. Znovu byla všude kolem neproniknutelná tma.

Cos to proboha udělal, Georgi? Zdrčeně řekla Nataly a znovu se tiše rozplakala, *Byla to naše jediná naděje, jak se dostat odsud pryč.*

Pryč se můžeme dostat i jinak než jenom s ním, naštvane odsekl.

To bych zase tak moc netvrdil.

Už zase ty? Pust' nás, nic jsme ti neudělali... začal George křičet kamsi dopředu, kde jak předpokládal, ležela kniha. *Proč nás tady držíš?*

Jak jsem už říkal, máte tady ještě nějaký úkol.

Jaký?

Chyťte se za ruce.

Cože? Jak se asi máme chytit, když se ani navzájem nevidíme? Přidala se Nataly na Georgovu stranu a rázně popošla pár kroků dopředu ke knize, kterou ovšem skrze neprostupnou tmu neviděla.

Hned! Tentokrát hlas zařval a vše kolem nich se zachvělo. A najednou před nimi jasně zazářila bílá vznášející se koule tam, kde předtím ležela kniha. Všichni čtyři stáli mlčky v kruhu kolem té koule a vystrašeně se na sebe dívali.

Řekl jsem: chyťte se!!!! Znova zakřičel hlas a všemi zaráz, jako blesk z čistého nebe, projela obrovská bolest, jakoby tisíce malých jehliček se jim zarývaly do těla. A zase bylo vše normální, jakoby se nic nestalo. Bolest zmizela tak rychle, jako přišla. Zbyly jim jen slzy v očích.

A...asi bychom se měli chytit... poraženě pravil George, zvedl se a natáhl pravou ruku k Nataly. *Pojď, chyť se. Nemáme co ztratit. Můžeme jenom získat.*

Nikdo neprotestoval a všichni se chytili za ruce. Nic se nestalo. Vše bylo tak, jako bylo předtím.

To je všechno? Pohrdavě se zeptala Nataly a málem se pustila, když v tom se celý svět kolem nic začal točit a míchat, až se slil v jednu velkou zelenou kouli, která se pomalu začala rozšiřovat, takže se rázem ocitli na nádherně upraveném trávníku.

Nataly, jež se doposud většinou držela stranou, se zvedla a pořádně rozhlédla kolem-byli na obrovské travnaté planině dokola obklíčené hustými neprostupnými, fialově kvetoucími, keři. Za nimi se rozprostírala obrovská plocha lesů táhnoucích se až k obzoru. Nasála do plic čerstvý vzduch a konečně si po dlouhé době oddychla.

„Kde to jsme?“ řekla Clea a ihned se zarazila-už normálně mluvili!

„Takže jsme se odtam dostali...“ vydechl Alex.

„Jo, jasně. Ale kde teďka jsme? Nezdá se mi, že jsme někde v civilizaci...“ pronesl George.

„Ta kniha, kde je?“trhnul sebou najednou Alex.

„Co s ní?“zeptal se George.

„Dostala nás sem, takže by nás mohla dostat i zpátky domů...“

„Nezapomínej, že jenom kvůli tý blbý knize jsme uvízli kdesi mimo čas spolu s nějakým bláznivým Ahmosem...“odsekl a měl co dělat, aby se nerozkřičel.

„To je jedno, jestli nás sem dostala nebo ne. Pro nás je teď důležitější, abychom se odsud dostali pryč.“

„Máš pravdu, musíme najít tu knihu. A hned!“rázně řekla Nataly a všichni, mimo Cleu, začali hledat po celé planině. Clea tam stála a hleděla neustále do jednoho bodu v keřích, aniž by věděla proč. Něco ji prostě na těch keřích nesesedělo. Pomalu k nim došla a chtěla se jich dotknout, ale ruka se jí zastavila malilinkatý kousek od keřů. Jakoby ji nějaká neviditelná síla držela ruku dál. Odtáhla ji a zkusila to znovu, tentokrát s větší silou, ale znovu bezvýsledně. Zoufale poodstoupila o krok zpátky a pohleděla na celou tu řadu keřů...

A hned věděla, proč se zrovna na toto místo zaměřila. Tady, v této části byly lístky keřů nepatrně tmavší. Zahleděla se na ně pořádně a zjistila, že květy tvoří nápis VĚCI BUDOUCÍ. Zamyslela se nad tím a nakonec zavolala na Alexe: „Hej, Alexi. Pojd' sem. Tohle tě bude zajímat.“

„O co jde?“zeptal se za chůze k ní.

„Podívej se na tohle,“řekla a ukázala na nápis.

„Úžasné...Ještě na univerzitě, jak jsme odemykali ty dveře, místo jakýho písmena byla ta klíčová dírka?“

„Myslím, že místo „I“, asi...“nejistě odpověděla a znova se zadívala na ten nápis.

„Tak teda něco vyzkoušíme...“řekl Alex a co možná nejopatrněji natáhl ruku k písmenu „I“.

Lehce se ho dotkl a ucítil, jak mu rukou projela vlna energie. Rychle ucukl a zjistil, že písmeno, kterého se dotkl, začalo rudě zářit, až začalo hořet a oheň se postupně rozšiřoval dál. Clea s Alexem bázně poodstoupili o několik kroků dál k Nataly a Georgovi, kteří zůstali užasle hledět na ten oheň.

Po chvíli se oheň zastavil a zcela zmizel. Místo ohořelého keře se tam objevily dveře z jakéhosi zvláštního nehořlavého materiálu. Alex k nim natáhl ruku a reflexně ucukl, ale byly ledové, jakoby tam nikdy oheň nehořel.

„Divné, jsou úplně ledové...“vydechl a raději poodstoupil.

„No, sice je to zajímavé, ale odsud nás to nedostane. Musíme najít nějakou cestu pryč.“řekla Nataly a začala prohledávat okolí dveří a než se k ní stihli připojit i ostatní, odkudsi zpoza dveří znovu zazněl onen burácivý hlas:

Odsud se nedostanete jen tak, Nataly.

„Co je? Co po nás furt chceš?“vyjela na něj.

CO PO VÁS CHCI? JÁ PŘECE NIC, TO...zařval a než stihl pokračovat, skočil mu George do řeči:

„Nech už těch žvástů, tohle jsme už slyšeli. Jak se odtud dostaneme?“

Tahle informace má jistou hodnotu a já vážně nevím, jestli vám to mám říct nebo ne...

„Kde je ta kniha?“zeptal se Alex.

Tady všude kolem.

„Tak tohle nechápu, jak může být ta kniha tady všude kolem?“

Je všude, protože tohle je ta kniha a vy jste v ní.

„Můžeš nám prosím tě vysvětlit, jak můžeme být v knize? Vždyť je to úplně nesmysl.“

Jak jste jistě zjistili, není to obyčejná kniha. Je v ní uložena část něčeho pro mě velice cenného...

„Co to má být?“

Poznáte...

„To by už stačilo. Jak se odtud dostaneme?“skočil jim do řeči George.

Když projdete dveřmi, dostanete se zpátky do svého vlastního světa, ale něco mně za to dáte...Jiná cesta odsud není, ale můžete tady zůstat, jak dlouho chcete. Tady čas není, takže nezestárnete, nebudete potřebovat spát, ani nebudete potřebovat jíst. Nebudete dělat vůbec nic.

„Lákavá vyhlídka,“ poznamenala Nataly, „Co vám budeme muset dát za to, že se dostaneme zpátky?“

Něco, co poslouží mým účelům...

„Jakým účelům?“ se zájmem se do rozhovoru vložil Alex.

To vás nemusí zajímat. Rozhodněte se, je to jen na vás...

„Na nás? Moc šancí jste nám nedal!“ rozzlobil se George.

To opravdu ne. Ale je tu ještě jedna možnost-jeden z vás se obětuje, to znamená, že jako jediný z vás zde zůstane. Ostatní přežijí.

„Co se stane s tím, kdo zde zůstane?“

Je to jednoduché, pokud přijde na to, kdo jsem, dostane se zpět do svého světa. Pokud se mu to nepodaří, zemře strašlivou smrtí.

„A co když si nevybereme?“

Postupně po jednom umřete, takže uvidíte, jak vaši přátelé umírají v nesnesitelných bolestech a jak vás prosí, abyste ukončili to jejich trápení, abyste je zabili, ale vy nebudete mít jak... přežije jen ten poslední. A pořadí si nevyberete...

„Můžeme si to rozmyslet?“

Máte jednu minutu.

„Už jsme se rozmysleli, bereme tu třetí možnost. Ostatní projdou a já tu zůstanu,“ rozhodně prohlásil Alex a otevřel dveře, „Běžte!“

„Alexi, to nemůžeš!“ zoufale se ho Clea snažila přemluvit, ale on ji nedbal a jen stroze odpověděl: „Já to zvládnu, věřte mi.“

„Ale to nejde, nemůžeme tě tu jen tak nechat!“ vykřikla Nataly.

„Můžu, nemáme jinou možnost. Takhle alespoň vy tři se dostanete bez problémů ven, zpátky do našeho světa...“

„Tak teda dobře,“ řekla Clea, políbila ho na tvář a se slzami v očích prošla dveřmi.

„Nezvorej to. Nechtěl bych přijít o kámoše,“ řekl George, poplácal ho po zádech a bez ohlednutí, tak aby nebylo vidět, jak se mu po tváři kutálí slza, prošel dveřmi za Nataly.

„Hodně štěstí,“ popřála mu Nataly a objala ho: „Hlavně se nám vrať...“ a prošla dveřmi.

Alex si povzdychl a zavřel dveře.

„Teď jsme tu jen my dva, Ahmosi...“ pravil a došel doprostřed palouku...

Vladislav Kluska, 9.A